

на тази Любовь онова велико Божие благо — знание за умоветъ, чувство за сърцата. Това положение е най-хубавото, най-красивото. Въ свѣта ние се нуждаемъ отъ приятели, които да ни пожелаятъ хубавото. Въ това отношение, външнитъ условия, живите условия иматъ голъмо значение. Запримѣръ, има поети въ свѣта, има музиканти, но тия поети ги създаватъ тѣхнитъ приятели. Музикантъ ги създаватъ тѣхнитъ приятели. Тѣ ставатъ причина да се прояви тѣхниятъ талантъ. За единъ музикантъ, за единъ поетъ тия условия сѫ тѣй необходими, както едно растение не може да расте безъ почва, безъ вода и безъ въздухъ, макаръ че има условия въ себе си. Ако единъ човѣкъ съ каквito и да е таланти, нѣма при себе си добри приятели, които да сѫ като почва за него, не ще може да се прояви. Ти, като прочетешъ нѣщо, което той е написалъ, въ душата си ще пожелаешъ нѣщо хубаво за него, и туй, което пожелаешъ, той ще го почувствува. Тѣй че, въ всѣка една окултна школа, вжтрѣшниятъ стремежъ е — да се образува именно тази аура. Въ старо време, учениците отъ школата на Питагора сѫ се подлагали на тежки изпитания. Тежкиятъ изпитъ седи главно въ очистването кира.

Сега, запримѣръ, ако бихъ ви далъ такава една тема — да излѣзе единъ отъ васъ на таблата и да